

Schippers van weleer

Door Corine Nijenhuis

Jan Visser (67)
Schipper 1966-1974
Gerardus Cornelis Boekweit (60)
Schipper 1974-1989

Over Kees Boekweit kun je zeggen dat hij in een verkeerd tijdperk is geboren. Zijn passie voor stoom is zo groot dat hij er liefst voortdurend mee doende is. Dat begon als kind. Een vriendje nam een bij de vuilnis gevonden stoommachientje mee. Ze stookten het ding op, waarna Kees zo enthousiast werd dat hij zijn moeder vijf gulden 'afroggelde' om het ding te kunnen kopen.

Toen zijn broer jaren later vertelde dat er een stoomsleper in Vlaardingen lag, fietste Kees er direct heen. Twaalf jaar was hij, met maar één missie: varen op die stoomsleper. Het duurde even voordat de sleepbootkapitein toegaf, maar daarna was Kees voorgoed verkocht. 'School werd onbelangrijk, ik wilde enkel nog varen op een stoomsleepboot.' Maar het stoomtijdperk was meer dan een halve eeuw voorbij toen hij van de LTS kwam. Dus ging hij bij de roeiers, zoals zijn vader. Kees was pas 17, een opleiding bij de Rotterdamse Koninklijke Roeiersvereniging Eendracht was er niet. Hij zat een jaar bij een begeleider op de boot. Die leerde hem het werk: 'Losmaken, vastmaken en verhalen van

zeeschepen en alles daartussen.' Daarna moest hij het alleen doen, met een eigen motorvletje, ook de nachtdiensten. Kees vond het geweldig, de dynamische wereld waarin camaraderie en humor de boventoon voerden. Iedereen hielp elkaar, wat nodig was ook, want zonder gevaar was het kabelwerk niet. Soms werd er een bootje 'geknepen'. Kees' vader verdween eens met zijn vlet onder een zeeschip toen dat, na het leggen van de achtertros rond de beting, een klap vooruit gaf. Maar nooit waren er dodelijke ongelukken. 'Al moest je als roeier wel een stukkie kunnen zwemmen.'

Berger

Kees was vast van plan na zijn diensttijd terug te keren bij de roeiers. Maar een medische keuring bracht een vergroeiing in zijn rug aan het licht: hij kon direct de WW in. Hij herinnerde zich zijn oude liefde en solliciteerde bij alle sleepbootdiensten in Rotterdam. Ze wezen hem steevast af: 'Niemand zat te wachten op een jongen van de LTS.' Gelukkig had bergingsbedrijf Van der Graaf te kampen met een langdurig zieke matroos. Ze wilden het wel proberen met Kees; hij kon meteen mee op klus. Het bergingsbedrijf werkte in binnen- en buitenland; verzette kranen, plaatste middensecties in te verlengen zeeschepen. En het borg gezonken schepen. Kees bleek goed in het werk. Al snel werd hij kapitein en was

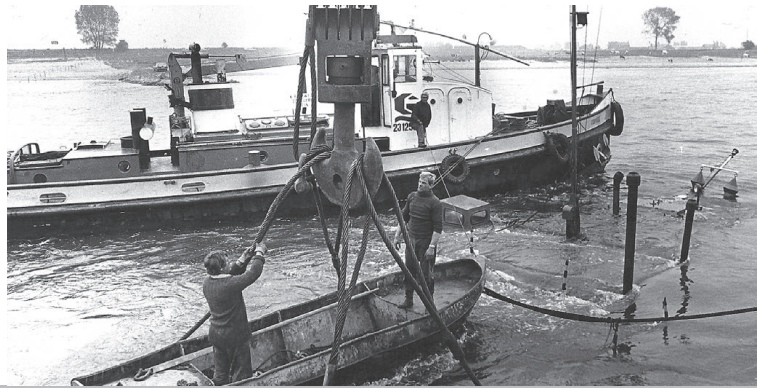
degene die de draden onder het wrak door moest schuren, om de strop op zijn plek te krijgen. Dat gebeurde met sleepers en hijsbokken. Dat die laatsten op stoom werkten, daar werd Kees erg gelukkig van. Ook de werkmantaliteit paste hem: 'In de berging moet je een zak zout kunnen opvreten. Op je tong bijten en doorgaan. Want dat ding moet eruit.'

Stoomsleper

Kees heeft tientallen vrachtschepen omhoog gehaald, de meeste in één stuk. Die maakten ze waterdicht 'met een patsie voor het gat' en sleepten het naar werf of sloperij. De akeligste klussen waren die met verdrinken schippers. Gelukkig gebeurde het zelden: 'De meesten klommen op tijd op het stuurhuisdak.'

Hij had tot zijn pensioen willen doorgaan, maar zijn rug belette dat. 'Toen ik mijn sokken niet meer zelf kon aantrekken, ben ik vertrokken.' Hij nam afscheid van zijn bergingsmaten en het avontuurlijk bestaan in het café op Noordereiland: 'Jankend.' Nu is hij brugwachter en sluismeester. Maar rustig is zijn leven niet. Kees is al jaren druk, met zijn oude liefde. Hij redde de stoomsleper Hercules van de sloop en bracht haar terug in originele staat. Met hulp van anderen die lijdten aan dezelfde kwaal als Kees: stoomverslaving. Dat brengt, net als kabelleggen, camaraderie en humor mee.

Kent u iemand die beslist niet in deze serie mag ontbreken? Neem dan contact op met de redactie, of mail naar corine.nijenhuis@planet.nl

Kees Boekweit heeft als berger en kapitein van de sleper IJsvogel tientallen schepen omhooggehaald.
 (Archieffoto Bas Klimbie)

Schrijfster en beeldend kunstenaar Corine Nijenhuis schreef onder meer de non-fictie roman 'Een vrouw van staal', waarin zij niet alleen de geschiedenis van haar eigen varendе woonschip, maar ook die van de Nederlandse binnenvaart van 1901 tot nu vastlegde. Ontmoetingen met oud-schippers tijdens lezingen naar aanleiding van dit boek, leverden een serie nieuwe verhalen op, die tweewekelijks in Schuttevaer verschijnen.

www.corinenijenhuis.com